

CONCLUZII

Avocat Alexandru Chiciu

Funcțiile membrilor Consiliului Superior al Magistraturii sunt **funcții de demnitate publică**, iar persoanele care ocupă aceste funcții au dreptul la indemnizația aferentă al cărui cuantum a fost stabilit de legiuitor în mod diferențiat, fie raportat la rangul funcției (exemplu: președinte, vicepreședinte, membri), fie în raport de modul de desfășurare a activității (exemplu: activitate permanentă sau nu).

Apararea subliniază că nu există nicio dispoziție legală care să prevadă posibilitatea fractionării indemnizației convenite membrilor Consiliului Superior al Magistraturii sau oricărui demnitar în general, ori acordarea acesteia în sumă variabilă, în funcție de anumite criterii (de exemplu: prezența la ședințele plenului și ale secțiilor).

Cu alte cuvinte, nu există nicio normă care să prevadă că suma de bani prevăzută de lege cu titlu de indemnizație reprezintă un plafon maxim, plata făcându-se proporțional cu participările membrilor Consiliului Superior al Magistraturii la ședințele plenului și ale secțiilor și, de altfel, acest fapt nu a fost în intenția legiuitorului.

În condițiile în care :

-indemnizația este strâns legată de funcția de demnitate publică aferentă și nu de activitatea concretă desfășurată (*ceea ce rezultă indubitabil din modalitatea de reglementare - fiecărei funcții de demnitate publică îi corespunde o anumită indemnizație*)

-această indemnizație reprezintă o sumă fixă și nu variabilă, rezultă că persoanele care ocupă aceste funcții au **dreptul la plata indemnizației integrale, continuu, pe toată durata ocupării funcției.**

Inculpatului Neacsu Adrian Toni i se reproșează în acuzare că a absentat un număr de zile "de la serviciu" și că ar fi luat, nejustificat integral, indemnizația de membru CSM.

Procurorii NU fac distincție între **absența – atribut al unei posibile sancțiuni disciplinare**, ce presupune ignorarea statutului și îndatoririlor specifice demnității - și **absența – caracteristică unei activități ne-normate** a unui demnitar.

Din prima perspectiva (absenta, atribut al unei posibile sanctiuni disciplinare), este evident ca micșorarea indemnizatiei cuvenita membrilor Consiliului Superior al Magistraturii ar reprezenta, intr-o asemenea ipoteza, o sanctiune disciplinara, mai ales in conditiile in care micșorarea drepturilor banesti ar fi o consecinta directa a absentei nemotivate care, potrivit legii constituie abatere disciplinara.

Apararea subliniaza, pe acest palier, absenta unor norme metodologice care sa prevada acordarea indemnizatiei cuvenita membrilor in functie de participarea acestora la sedinta cu consecinta micșorarii corespunzatoare a indemnizatiei in caz de absenta nemotivata. O asemenea norma ar institui, in mod evident, o sanctiune aplicabila membrilor Consiliului Superior al Magistraturii care, si aceasta ar fi in afara cadrului legal (nefiind prevazuta de legea cadru de organizare).

b) Programul ne-normat al membrilor CSM; absenta normelor interne si a regulamentelor cadru

Drepturile banesti cuvenite magistratului se platesc **in considerarea activitatii desfasurate si nu pe temeiul muncii normate**, aceasta reglementare speciala in raport cu alte categorii de personal s-a impus avand in vedere specificul activitatii desfasurate de magistrati si disponibilitatea care li se cere pentru solutionarea judicioasa si intr-un termen rezonabil a cauzelor inregistrate pe rolul instantelor.

Sub acest aspect, **activitatea magistratului (fie el judecator, procuror ori membru CSM) nu se desfasoara neaparat intre anumite ore prestabilite**, exceptand sedintele de judecata care incep la orele anuntate prin citatii, rezolvarea unui caz cu care acesta este sesizat, etc. necesitand deseori un timp de gandire si de studiu suplimentar.

Activitatea desfasurata de magistrat se caracterizeaza printr-un permanent efort de studiere a dosarelor inregistrate pe rol, cunoasterea jurisprudentei si doctrinei relevante cauzelor instrumentate, modificarile intervenite in plan legislativ, deliberare, concepere si redactare a hotararilor pronuntate.

Prin urmare, activitatea desfasurata de magistrat **nu poate fi masurata in cadrul unor norme de munca**, neputandu-se cuantifica timpul ce ar fi necesar rezolvarii unui caz.

Din acest motiv, legea prevede ca remunerarea magistratului se face **pentru activitatea desfasurata, si nu in acord cu timpul lucrat**.

Nerespectarea programului de lucru nu ar putea fi reproșata aceluia magistrat care isi indeplineste la termen si in mod corespunzator

lucrarile repartizate si celelalte atributii non-judiciare ce i-au fost delegate.

Cea mai insemnata parte a activitatii judecatorului o reprezinta conceperea si redactarea hotararilor, cautarea formularilor adecvate, studiul actelor din dosar si studiul jurisprudentei si doctrinei, **atributii care nu sunt legate exclusiv de o anumita structura organizatorica, ci de factori care tin de personalitatea fiecarui judecator.**

In Franta, spre exemplu, lipsa oricarei constrangeri privind orarul de lucru al judecatorilor face parte din traditia judiciara, fiind anterioara Revolutiei din 1789. In general, obligatia unui salariat de a respecta programul de lucru (aspect ce tine de disciplina muncii) rezulta din relatia de subordonare dintre salariat si angajator, trasatura fundamentala si determinanta a raportului juridic de munca. Or, relatia dintre un magistrat si conducerea instantei unde functioneaza nu este una de subordonare, cu atat mai putin in sensul clasic al disciplinei muncii.

Magistratul (ca demnitar) nu exercita o activitate normata, cea mai mare parte a activitatii sale se desfasoara la nivel individual. Ocuparea functiei de membru al Consiliului Superior al Magistraturii presupune atat indeplinirea corespunzatoare a atributiilor specifice acestei functii de demnitate publica, cat si raspunderea pentru activitatea desfasurata. Sub acest aspect, se observa ca la art. 1 alin 2. din Legea nr. 317/2004, republicata, se prevede raspunderea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii doar in fata judecatorilor si procurorilor pentru activitatea desfasurata in exercitarea mandatului.

c) Caracterul general al cererilor de decont diurna; absenta intentiei.

Asa cum rezulta din probatoriul administrat in cauza, la nivelul CSM **nu a existat o practica unitara legata de plata diurnelor**; in cadrul CSM, cererile de diurna aveau un caracter pur formal, aveau un continut standard, generic, membrii CSM solicitand acordarea diurnei aferenta lunii respective fara a indica zilele calendaristice ce ar fi justificat o asemenea suma.

Aprecierea pe care procurorii anticoruptie o fac in sensul in care cererile de diurna "se completeau" cu foile de prezenta **este pur speculativa**; absenta unei norme care sa prevada in acest sens, a unei reglementari ca asa trebuia procedat si, evident, absenta unor obligatii implicite ale membrilor CSM nu pot conduce la atragerea unor raspunderi de natura penala.

Este de esenta oricarei raspunderi coercitive **preexistenta unor norme clare, cu caracter imperativ**, de la a caror abateri subiectul activ

sa se faca vinovat. Este de esenta oricarei infractiuni caracterul premisa al unor raporturi sociale previzibile si, mai ales, normative, care sa presupuna incalcarea lor, cu intentie sau din culpa, de catre subiectul activ.

Or, in cauza de fata, asemenea norme nu existau.

Asa cum au declarat martorii, cererile de diurna nu aveau nici o legatura cu foile colective de prezenta, nu exista un cadru legislativ (normativ) de intocmirea a lor si nu existau persoane indreptatite la a verifica, **zi pe zi**, prezenta membrului CSM justificatoare de diurna.

Era, asadar, de datoria aparatului tehnic al CSM intocmirea unor reguli clare si precise pe acest palier si, corelativ, nimic nu-l obliga pe membrul CSM ca, in afara cererii de diurna intocmita in formula generala existenta, sa indice *in concret* zilele in care a fost sau nu prezent, intrucat nicio norma nu-i trasa aceasta obligatie.

Mai mult, apararea subliniaza – *rezultand din declaratiile martorilor* - ca o asemenea obligatie ar fi incumbat in sarcina altor persoane (“*altor functionari insarcinati cu completarea documentatiei*” cum afirma martorul Gabor Bogdan) care ar fi trebuit sa verifice indreptatirea la diurna.

Nu in ultimul rand, apararea apreciaza ca, prin caracterul generic al cererii, inculpatul Neacsu Adrian Toni nu poate fi vinovat de savarsirea unei infractiuni de fals in inscrisuri sub semnatura privata. Da, alta era situatia in care membrul CSM ar fi indicat **zi pe zi**, explicit, zilele in care ar fi pretins ca i s-ar cuveni diurna; or, **inculpatul Neacsu Adrian Toni niciodata nu a indicat concret zilele aferente platii diurnei**, lasand acest atribut celor indreptatiti cu verificarea si completarea documentatiilor.

Asa cum am aratat, era de datoria compartimentelor specializate din CSM sa verifice aceste imprejurari si, poate prin inscrisuri suplimentare sau declaratii suplimentare, sa atribuie aceasta responsabilitate direct sau indirect membrului CSM.